

Бібліографічні посилання:

1. Гродецький Ю.В. Питання вдосконалення примітки до статті 369-3 КК України. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2016. Вип. 1 (6). С. 269-279.
2. Задоя К.П. Науково-практичний коментар до 369-3 кримінального кодексу України «Протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань». *Право і громадянське суспільство*. 2015. № 2. С. 146-157.

БОЙКО

Олена Іванівна,

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПАРХОМЕНКО

Анастасія Олегівна,

курсант 4 курсу факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

**ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ст. 410
КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ В МЕЖАХ БОРОТБИ
З КОРУПЦІЙНИМИ ПРАВОПОРУШЕННЯМИ**

Сьогодні наша держава стоїть на шляху значних перетворень, які стосуються всіх сфер суспільного життя. Наразі, Україна відстоює свою цілісність та незалежність, тим самим зумовлюючи кардинальні зміни в суспільстві. Також росте неповага до правління держави, що в сукупності породжує збільшення правового нігілізму серед громадян. Зокрема, збільшується кількість злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини), пов'язаних із застосуванням або використанням зброї, боеприпасів та інших злочинів.

Так, наприклад, якщо взяти до уваги статистичні дані Генеральної прокуратури за останні 5 роки (період з 2013 по 2018 рр.), ми можемо побачити, що кількість зареєстрованих військових злочинів збільшилась в 10 разів, якщо бути точнішими – в 2013 році було зареєстровано всього 369 злочинів проти встановленого порядку несення військової служби, а в 2018 вже 3694 [1].

Такі умови спричиняють збільшення рівня корупції. адже виходячи з примітки до ст. 45 КК України одним із військових злочинів, а саме ст. 410

КК України – викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем є корупційним злочином [2].

Однак, слід зауважити, що до корупційного правопорушення слід віднести не всю статтю, а лише її ч. 2, а також ч. 3, 4 у випадку вчинення дій військовою службовою особою із зловживанням службовим становищем.

Важливим є також те, що окрім встановленого антикорупційного законодавства цей злочин спричиняє значну шкоду обороноздатності України.

Тому, з огляду на вищезазначений нами матеріал, вважаємо дослідження практичного застосування ст. 410 КК України досить актуальним та з приводу цього пропонуємо почати розгляд диспозиції цієї статті з визначення терміну військова службова особа. Так, примітка до ст. 425 КК України під такими особами розуміє військових начальників, а також інших військовослужбовців, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування [2].

Тож, виходячи з такої імплементації даної диспозиції ми бачимо, що задля застосування цієї статті на практиці необхідний спеціальний суб'єкт – військова службова особа.

Щодо об'єктивної сторони ст. 410 КК України, її ознаки є банкетними, які задля їх детального розуміння та тлумаченням відсилають нас до інших статей. Так, наприклад, першою ознакою об'єктивної сторони даного злочину є викрадення відповідного предмету. Задля розуміння, які дії визнаються викраденням нам необхідно звернутись до загальної норми, викладеної в ст. 185 КК України – крадіжка, тобто таємно викрадення чужого майна. Така ж ситуація і з іншими ознаками.

Однак не всі кваліфікуючі ознаки даної статті ми можемо знайти в нормах закону. Зокрема, ч. 2 ст. 410 КК України визначає одну з кваліфікуючих ознак – завдання злочинними діями істотної шкоди. Саме тут виникає значне непорозуміння, яка шкода визнається істотною. Аналізуючи норми КК України відсутня жодна стаття, яка б визначала розмір істотної шкоди саме для цієї статті. Однак, якщо звернутись до судової практики, ми побачимо значну кількість рішень суддів у формі обвинувального акту за ч. 2 ст. 410 КК України саме із зазначенням такої кваліфікуючої ознаки, як завдання істотної шкоди. Тож, постає питання, яким саме чином слідчий та суддя враховують ступінь тяжкості завданих наслідків?

З приводу цього, вважаємо, слушною буде думка М.І. Мельника та М.І. Хавронюка, які під істотною шкодою пропонують розуміти такі наслідки викрадення, привласнення, вимагання військового майна або заволодіння ним шляхом шахрайства, як завдання значних матеріальних збитків, при-

ведення у непридатний стан військової техніки, неможливість виконання частиною (підрозділом) бойового завдання, необхідність залучення значних сил і засобів до розшуку військового майна, яке незаконно потрапило у володіння військовослужбовця тощо. При цьому матеріальні збитки мають бути визнані значними, якщо їх сума у кілька десятків разів перевищує неоподаткований мінімум доходів громадян на момент вчинення злочину [3, с. 81].

Однак важливим є те, що наукові праці, дослідження та, навіть, коментарі не є джерелом права і звернення до них під час застосування норм неможливе. Тож, з приводу цього, пропонуємо внести певні зміни до Кримінального кодексу України, а саме доповнити ст. 410 КК України приміткою, яка б визначала істотну шкоду для даного злочину в розрізі думок М.І. Мельника та М.І. Хавронюка.

Таким чином, аналізуючи досліджений нами матеріал, можна дійти висновку, що дослідження такого питання, як практичне застосування ст. 410 КК України, є досить актуальним і потребує подальшого вивчення, дослідження та удосконалення задля усунення існуючих прогалин.

Бібліографічні посилання:

1. Генеральна прокуратура України. Веб-сайт. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113653&libid=100820&c=edit&c=fo
2. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001: станом на 18.10.2019. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26, ст. 131. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2314>.
3. Карпенко М.І. Окрема методика розслідування злочинів, передбачених ст. 410 Кримінального кодексу України. *Криміналістика*. Юридична наука. 2014. № 1. С. 79-91.